

RETTENS DOM
(Femte Afdeling)
23. januar 2007

Sag T-472/04

Vassilios Tsarnavas
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — vedtægtens artikel 45 — forfremmelse — dom om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren — fornyet undersøgelse af fortjenesterne — begrundelse«

Fuldstændig gengivelse på fransk II-A-2 - 21

Angående: Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 23. december 2003, for så vidt som Kommissionen hverken har opført sagsøgeren på listen over de tjenestemænd, der foreslås forfremmet i forfremmelsesåret 1999, eller på listen over de tjenestemænd, som har gjort sig mest fortjent til en forfremmelse til lønklasse A4 i forfremmelsesårene 1998 og 1999, eller på listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse A4 i disse forfremmelsesår.

Udfald: Kommissionens afgørelse af 23. december 2003, hvorved sagsøgeren dels ikke blev opført på listen over de tjenestemænd, som har gjort sig mest fortjent til en forfremmelse til lønklasse A4 i forfremmelsesårene 1998 og 1999, og hvorved sagsøgeren dels ikke blev forfremmet til lønklasse A4 i disse forfremmelsesår, annulleres. I øvrigt frifindes Kommissionen. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

*Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester
(Tjenestemandsvedtægten, art. 45, stk. 1)*

Når administrationen ved opfyldelsen af en dom om annullation af et afslag på at forfremme sagsøgeren på grund af, at der ikke foreligger en bred sammenligning af hans fortjenester i forhold til fortjenesterne hos forfremmelsesværdige tjenestemænd i de andre tjenestegrene, foretager en ny sammenligning, skal dette ske ved en sammenligning af situationen for hver tjenestemand, som er blevet forfremmet til den pågældende lønklasse eller opført på listen over de tjenestemænd, som har gjort sig mest fortjent til en forfremmelse til den pågældende lønklasse, og som i løbet af det pågældende forfremmelsesår havde modtaget en bedømmelse på samme eller lavere niveau end sagsøgeren. Alene en sådan sammenligning kan overholde de betingelser om omhu og upartiskhed, som er pålagt ved vedtægtens artikel 45, stk. 1, og de krav, som følger af princippet om ligebehandling.

Administrationen er heller ikke berettiget til at begrænse sammenligningen af fortjenester til kun at omfatte de tjenestemænd, som er blevet forfremmet for det pågældende år, og derved udelukke de forfremmelsesværdige tjenestemænd, der – uden at være blevet forfremmet – var blevet opført på listen over de

tjenestemænd, som havde gjort sig mest fortjent til en forfremmelse. En eventuel afgørelse om at medtage sagsøgerens navn på denne liste kan nemlig føre til en forfremmelse for det følgende år, da ansættelsesmyndigheden principielt er berettiget til ved sammenligning af fortjenesterne at tage hensyn til, at en tjenestemand allerede var foreslået til forfremmelse i det foregående år.

Administrationen kan heller ikke begrænse sammenligningen af fortjenesterne til kun at omfatte de forfremmede tjenestemænd, hvis forskel mellem deres karakterer og de gennemsnitlige karakterer i generaldirektoratet er væsentligt lavere end forskellen mellem sagsøgerens karakterer og de gennemsnitlige karakterer i generaldirektoratet, og dermed udelukke de tjenestemænd, hvis karakterer kunne sammenlignes med sagsøgerens, eller var en smule lavere. Administrationen skal undersøge, om forskelsbehandlingen mellem sagsøgeren og alle disse tjenestemænd, som har fået karakterer, der er lig med eller lavere, objektivt kan begrundes i andre aspekter af deres fortjenester, som f.eks. andre oplysninger vedrørende tjenestemændenes administrative og personlige situation, oplysninger, som relativiserer den vurdering, der alene støttes på bedømmelsesudtalelserne. Den er især forpligtet til at undersøge, om disse andre aspekter af deres fortjenester gjorde det muligt at antage, at de forfremmede tjenestemænds fortjenester faktisk var højere end sagsøgerens.

(jf. præmis 71, 73-75, 77 og 82-85)

Henvisning til:

Domstolen, 8. oktober 1986, sag 91/85, Clemen m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2853, præmis 10; Domstolen, 9. november 2000, sag C-207/99 P, Kommissionen mod Hamptaux, Sml. I, s. 9485, præmis 19;

Retten, 21. oktober 1997, sag T-168/96, Patronis mod Rådet, Sml. Pers. I-A, s. 299, og II, s. 833, præmis 35; Retten, 5. marts 1998, sag T-221/96, Manzo-Tafaro mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 115, og II, s. 307, præmis 18; Retten, 3. oktober 2000, sag T-187/98, Cubero Vermurie mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 195, og II, s. 885, præmis 85; Retten, 11. juli 2002, sag T-163/01, Perez Escanilla mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 131, og II, s. 717, præmis 28 og 36; Retten, 19. marts 2003, forenede sager T-188/01 – T-190/01, Tsarnavas mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 95, og II, s. 495, præmis 107, 114, 121 og 122; Retten, 11. december 2003, sag T-323/02, Breton mod Domstolen, Sml. Pers. I-A, s. 325, og II, s. 1587, præmis 99; Retten, 15. september 2005, sag T-132/03, Casini mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 253, og II, s. 1169, præmis 55, 69 og 70; Retten, 22. februar 2006, forenede sager T-437/04 og T-441/04, Standertskjöld-Nordenstam og Heyraud mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-2, s. 29, og II-A-2, s. 127, præmis 60.